T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2014 / 721
KARAR NO : 2014 / 776
KARAR TR : 14.7.2014

ÖZET : Türk Telekomünikasyon A.Ş.'de çalışırken Kurumun özelleştirilmesi nedeniyle başka kuruma nakledilen davacının, maaş nakil ilmuhaberinin düzeltilmesi istemiyle açtığı davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı :Z. Ş.
Vekilleri :Av.B. Y.& Av.A.Ö.Ö.
Davalı :Türk Telekomünikasyon A.Ş.
Vekili :Av.M.A.P.

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; müvekkilinin davalı kurum nezdinde memur olarak çalışmakta iken; kurumun 14.11.2005 tarihinde özelleştirilmesinden sonra başka kuruma nakledildiğini; ancak bu nakil sırasında maaş nakil ilmuhaberinin 4046 sayılı yasanın 22.maddesi ve 406 sayılı yasanın Ek 29.maddesine uygun düzenlenmemesi nedeni ile zarara uğradığını belirterek; maaş nakil ilmuhaberine dava konusu artış ve zamların düzenleme tarihi baz alınarak yeniden tespitine ve davacının davalı kurumda çalıştığı sürelerde hak ettiği; ancak, kendisine ödenmeyen ve davalı kurumun hatalı maaş nakil bildirimi nedeniyle davacının halen çalıştığı kurumda eksik aldığı tutarların yıllar itibariyle değişen ek ödeme ve denge tazminatlarının ve buna bağlı olarak değişen maaş tutarına eklenen ikramiye tutarı farkının fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydı ile şimdilik 700,00 TL'sinin ödenmesi gereken tarihlerden itibaren işleyecek en yüksek faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesi istemi ile adli yargıda dava açmıştır.

Davacı vekili 12.10.2011 tarihli dilekçesi ile; yapılan bilirkişi incelemesi ile müvekkil alacağının tespit edildiğini belirterek, yeniden ve fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla 875,56 TL'nin dava değerine eklenerek davasının ıslahına, ıslah tarihinden itibaren alacaklarına faiz uygulanmasına karar verilmesini talep etmiştir.

Ankara 2. İş Mahkemesi: 09.04.2013 gün ve 2011/265 Esas, 2013/421 Karar sayılı kararında özetle; Yargıtay 9.Hukuk Dairesi'nin 01.10.2012 gün ve 2012/27071 Esas, 2012/32336 Karar sayılı bozma ilamına göre davacı durumunda olanlar hakkında yapılan işlemin idari işlem olması nedeni ile uyuşmazlığın idari yargıda çözülmesi gerektiğini belirterek yargı yolu caiz olmaması nedeni ile davanın usulden reddine karar verilmesi gerektiğini, Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun 26.12.2012 gün ve 2012/9-1518 Esas, 2012/1388 Karar sayılı kararının da bu yönde olduğunu belirterek, HMK'nın 115/2 madde hükmüne göre, davanın usulden reddine karar vermiştir.

Görevsizlik kararı taraflara 09.04.2013 günü tefhim edilmiştir. Kararın, 5521 sayılı Yasa'nın Geçici 1. Maddesi gereğince halen yürürlükte olan 5521 sayılı Yasa'nın 8.maddesi gereğince tefhimden itibaren 8 günlük yasal sürede taraflarca temyiz edilmediğinden kesinleştiği anlaşılmıştır.

Davacı vekili bu kez; davalı kurumdan geçiş yapan davacının maaş nakil ilmühaberinin 4046 sayılı Yasa'nın 22. maddesi ve 406 sayılı Yasa'nın Ek 29. maddesine uygun düzenlenmemesi nedeniyle maaş nakil ilmühaberinin iptal edilerek, dava konusu artış ve zamların eklenerek düzenleme tarihi itibariyle yeniden tespitine, müvekkilinin davalı kurumda çalıştığı sürelerde hak ettiği ancak kendisine ödenmeyen ve davalı kurumun hatalı maaş bildirimi nedeniyle müvekkilinin halen çalıştığı kurumda eksik maaş almasına sebep olduğu tutarların, yıllar itibariyle değişen ek ödeme ve denge tazminatlarının ve buna bağlı olarak değişen maaş tutarına uygulanan ikramiye tutarları farkının ödenmesi gereken tarihlerden itibaren işleyecek en yüksek faizi ile birlikte davalı kurumdan tahsili istemiyle idari yargıda dava açmıştır.

Davalı vekili süresi içinde verdiği dilekçesi ile özetle; görev itirazında bulunmuştur.

Ankara 10. İdare Mahkemesi: 08.11.2013 gün ve 2013/764 Esas sayılı ara kararında özetle; imtiyaz sözleşmesi ile bir kamu hizmetini yürütmekle görevli ve yetkili kılınması nedeniyle, diğer özel hukuk tüzel kişilerinden farklı olarak kimi kamusal ayrıcalıklara ve yükümlülüklere tabi olan, 406 sayılı Yasa hükümleri ile, kamu kurumlarına nakil hakkı bulunan personeli ile ilgili olarak bazı kamusal görevler yüklenen davalı şirketin, belirtilen görevleri kapsamında tesis ettiği işlemlerin idari işlem niteliğinde olduğunu ve bu işlemlerden kaynaklanan uyuşmazlıkların idari yargının görevinde bulunduğunu belirterek, görevi itirazının reddine karar vermiştir.

Davacı vekili 16.12.2013 tarihli dilekçesi ile; 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesi'nin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 10.maddesi uyarınca dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilerek, görev konusunun incelenmesinin Uyuşmazlık Mahkemesi'nden istenmesine karar verilmesini talep etmiştir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı; 29.01.2014 gün ve 2014/29442 sayılı kararı ile; İdare

Mahkemesi'nin görevsizlik kararından önce, Ankara 2.İş Mahkemesi'nin Yargıtay 9.Hukuk Dairesi'nce görev yönünden bozulan kararı ile, tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada verilmiş ve kesinleşmiş bir görevsizlik kararının bulunması karşısında, idari yargı yerince adli yargının görev alanına müdahalede bulunulduğundan söz etmenin olanaksız olduğuna, 2247 sayılı Kanun'un 10 ve 13 maddeleri gereğince olumlu görev uyuşmazlığı çıkarılmasına yer olmadığına karar vermiştir.

Ankara 10.İdare Mahkemesi: 12.03.2014 gün ve 2013/764 Esas sayılı kararı ile özetle; Uyuşmazlıkta, davalı Türk Telekomünikasyon A.Ş.'nin kamu kuruluşu niteliği taşımaması karşısında, uyuşmazlığın görüm ve çözümünün adli yargının görevinde bulunduğunu, Uyuşmazlık Mahkemesi'nin benzer bir olaya ilişkin olarak verdiği 11.11.2013 tarih ve E:2013/1590, K:2013/1741 sayılı kararı ile davanın çözümünde adli yargının görevli olduğuna karar verildiğini gerekçe göstererek, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. Maddesi hükümleri uyarınca görevli yargı merciinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine, Uyuşmazlık Mahkemesi'nce karar verilinceye kadar davanın ertelenmesine karar vererek dosya Mahkememize gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Eyüp Sabri BAYDAR, Ali ÇOLAK, Nurdane TOPUZ, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Ayhan AKARSU, Mehmet AKBULUT 'un katılımlarıyla yapılan 14.7.2014 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinden 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; idari ve adli yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 19.maddesinde öngörülen biçimde görev uyuşmazlığı doğduğu, idari yargı dosyasının, son görevsizlik kararını veren mahkemece, adli yargı dosyası da temin edilmek suretiyle Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Birgül Yiğit'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Mehmet BAYHAN ile Danıştay Savcısı Mehmet Ali GÜMÜŞ'ün davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Türk Telekom A.Ş.'nde memur olarak çalışmakta iken kurumun özelleştirilmesi nedeni ile başka kuruma atanan davacının, nakle esas düzenlenen maaş nakil ilmuhaberinde gösterilemeyen tazminatların eklenmesi sureti ile maaş nakil ilmuhaberinin yeniden düzenlenmesi ve dava konusu hatalı işlem nedeni ile uğradığı tüm zararların en yüksek faizi ile davalıdan tahsiline karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

1953 tarih ve 6145 sayılı Yasa ile, Türkiye Cumhuriyeti Posta, Telgraf ve Telefon İşletmesi kurulmuş; 1924 tarih ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu'nun 10.6.1994 tarih ve 4000 sayılı Yasa'yla değiştirilen 1. maddesi ile, posta ve telgraf tesis ve işletmesine ilişkin hizmetler, Posta İşletmesi Genel Müdürlüğü'nce (P.İ), telekomünikasyon hizmetleri ise, "Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketi (Şirket)" tarafından yürütülecek şekilde yeniden yapılandırılmıştır.

27.1.2000 tarih ve 4502 sayılı Yasa'nın 1. maddesi ile, 406 sayılı Yasa'nın 1. maddesine eklenen dokuzuncu fıkrada, "Türk Telekom, bu Kanun ve özel hukuk hükümlerine tabi bir anonim şirkettir. Kamu İktisadi Teşebbüslerinin kuruluş, teşkilât ve faaliyetleri ile ilgili mevzuat Türk Telekom'a uygulanmaz. Sadece, Türkiye Büyük Millet Meclisi denetimine ilişkin 2.4.1987 tarihli ve 3346 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi hükümleri uygulanır" denilmiş; anılan fıkra hükmü, 12.5.2001 tarih ve 4673 sayılı Yasa'nın 1. maddesi ile değiştirilmiş ve "Türk Telekom, bu Kanun ve özel hukuk hükümlerine tabi bir anonim şirkettir. Bu Kanun hükümleri saklı kalmak üzere, kamu iktisadi teşebbüsleri de dahil, sermayesinin yarısından fazlası kamuya ait olan kamu kurum, kuruluş ve ortaklıklarına uygulanan mevzuat Türk Telekom'a uygulanmaz. Sermayesinin yarısından fazlası kamuda kaldığı sürece, Türkiye Büyük Millet Meclisi denetimine ilişkin 2.4.1987 tarihli ve 3346 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi hükümleri uygulanır. 16.7.1965 tarihli ve 697 sayılı Kanun ile milli güvenlik ve kamu düzeniyle sıkıyönetim ve seferberlik hallerinde telekomünikasyon hizmetlerinin yürütülmesine ilişkin özel kanunların hükümleri saklıdır"; Ek 29. maddesinin 3.7.2005 gün ve 5398 sayılı Kanun'un 14. maddesi ile değişik birinci fıkrasında, "Türk Telekom hisselerinin devri sonucu kamu payının yüzde ellinin altına düşmesi durumunda; Türk Telekomda ek 22 nci maddenin (a) bendinin bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri uyarınca belirlenen aslî ve sürekli görevlerde çalışmakta olanlar ile 22.1.1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tâbi olarak kadrolu veya sözleşmeli personel statüsünde çalışanlar ve kapsam dışı personel, kamu görevlerinden yüzseksen gün aylıksız izinli sayılır…" denilmiştir.

Öte yandan; 406 sayılı Yasa'nın 4502 sayılı Yasa ile değişik 2. maddesinin (c) bendinin birinci alt bendinin birinci cümlesinde, "Türk Telekom; telekomünikasyon şebekeleri üzerinden sunulan ulusal ve uluslararası ses iletimini ihtiva eden telefon hizmetlerini, 31.12.2003 tarihine kadar bu Kanun ve görev sözleşmesi çerçevesinde tekel olarak yürütür" denildikten sonra, anılan (c) bendinin birinci alt bendine 12.5.2001 tarih ve 4673 sayılı Yasa ile eklenen üçüncü cümlede, "Ancak, Türk Telekom'daki kamu payı %50'nin altına düştüğünde, Türk Telekom'un tüm tekel hakları 31.12.2003 tarihinden önce de olsa ortadan kalkmış olur" denilmiş; 4502 sayılı Yasa'nın Geçici 3. maddesi ile de Türk Telekomünikasyon A.Ş., 233 sayılı KHK'nin ekindeki "B-Kamu İktisadi Kuruluşları (KİK)" bölümünde yer alan kuruluşlar listesinden çıkarılmıştır.

Bu düzenlemeler birlikte değerlendirildiğinde, telekomünikasyon şebekeleri üzerinden sunulan ulusal ve uluslararası ses iletimini ihtiva eden telefon hizmetlerini 31.12.2003 tarihine kadar "tekel" olarak yürütmekle görevli kılınan ve çoğunluk hisseleri kamuya ait bulunan Türk Telekom'un, tekel kapsamında kamu hizmeti yürüten, ancak kuruluş yasasındaki son düzenlemeler ile kendine özgü statüye sahip olan

ve sermayesindeki kamu payı %50'nin altına düşünceye kadar kamu kuruluşu niteliğini taşıyan bir kuruluş olduğu tartışmasızdır.

Özelleştirme kapsamında bulunan Türk Telekomünikasyon A.Ş.'deki tamamı Hazineye ait bulunan hisselerden % 55'i, Bakanlar Kurulu'nun 25.7.2005 tarih ve 2005/9146 sayılı "Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketi (Türk Telekom)'nin % 55 Oranındaki Hissesinin Blok Olarak Satışına İlişkin Nihai Devir İşlemlerine Dair Kararın Yürürlüğe Konulması Hakkında Karar"ı uyarınca, 14.11.2005 tarihli Hisse Satış Sözleşmesi ile (6.550.000.000 USD. bedelle) Ojer Telekomünikasyon A.Ş.'ne satılmıştır.

Bu sürece paralel olarak Türk Telekom personelinin durumu incelendiğinde:

Türk Telekom A.Ş., 4502 sayılı Yasa'nın 29.1.2000 tarih ve 23948 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdiği dikkate alındığında, 29.1.2000 tarihi itibariyle 233 sayılı KHK kapsamı dışında kalmış ve anılan KHK eki cetvellerden çıkarılmış olması nedeniyle, Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulu'nun 22.1.1996 gün ve E:1995/1, K:1996/1 sayılı ve özelleştirme kapsamında bulunan kamu iktisadi teşebbüslerinde sözleşmeli veya kapsam dışı statüde çalışan personelin kurumları ile olan ilişkilerinden doğan anlaşmazlıkların çözüm yerinin idari yargı olduğu yolundaki İlke Kararı kapsamı dışında değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anılan 4502 sayılı Yasa'nın 13. maddesi ile 406 sayılı Yasa'ya eklenen Ek 22. maddenin (a) bendinde, "a) Personelin statüsü: Telekomünikasyon hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevler telekomünikasyon alanında sekiz yıl tecrübeye sahip ve en az dört yıllık yüksek öğrenim görmüş bir genel müdür ile kadro, unvan, derece ve sayıları Yönetim Kurulunun önerisi ve Bakanlığın teklifi üzerine bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren yüzseksen gün içerisinde Bakanlar Kurulu Kararı ile belirlenen kadrolarda istihdam edilen personel eliyle yürütülür. Bu personel hakkında bu Kanunda öngörülen hükümler saklı kalmak üzere 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümleri uygulanır. Bunların dışında kalan personel iş mevzuatı uyarınca istihdam edilir. İş mevzuatına göre istihdam edilenlere ilişkin kayıt ve şartlar Yönetim Kurulu tarafından tayin olunur" hükmüne yer verilmiş; bu bent hükmü, 4673 ve 5189 sayılı Yasalarla yapılan değişiklikler sonucunda; "a) Personelin statüsü: (Ek ibare: 12.5.2001-4673/6. md.) Türk Telekomdaki kamu payı %50'nin altına düşünceye kadar, Türk Telekom Yönetim Kurulu üyeliklerine atanacaklarda Devlet memurluğuna atanabilme genel şartlarına sahip olma ve en az dört yıllık yüksek öğrenim görme şartları aranır. (Mülga ikinci ve üçüncü cümle: 16.6.2004-5189/12 md.) Bunların dışında kalan personel iş mevzuatı uyarınca istihdam edilir. İş mevzuatına göre istihdam edilenlere ilişkin kayıt ve şartlar Yönetim Kurulu tarafından tayin olunur" hükmünü almış; aynı maddenin (b) bendinin ikinci paragrafında da iş mevzuatına tabi olan Türk Telekom çalışanlarının aylık ücretlerinin kendilerini atamaya yetkili olan Yönetim Kurulu tarafından tespit olunacağı kurala bağlanmıştır.

406 sayılı Yasa'nın anılan Ek 22.maddesi uyarınca, Türk Telekom A.Ş. Genel Müdürlüğü'ne ait asli ve sürekli kadrolar belirlenerek 4.4.2000 tarih ve 24010 (Mükerrer) sayılı R.G. de yayımlanan 31.3.2000 tarih ve 2000/331 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ekinde yer alan listede: merkez teşkilatı için 100 ve taşra teşkilatı için 100 (6 Bölge Müdürü, 12 Bölge Müdür Yardımcısı ve 82 İl Telekom Müdürü) kadro ihdas edilmiş; öte yandan, aynı Yasa maddesinin verdiği yetkiye dayanılarak hazırlanan "Türk Telekomünikasyon A.Ş. Kapsam Dışı Personel Yönetmeliği" adı altındaki düzenleme, Yönetim Kurulunun 31.8.2000 tarih ve 407 sayılı kararıyla kabul edilmek suretiyle yürürlüğe konulmuştur.

Kanunla, Kurumda görev yapan personelden asli ve sürekli görev yapacak olanları kadro unvanı itibariyle belirlemek konusunda Bakanlar Kurulu'na yetki verildiği açıktır. Bu yetki 4502 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği 29.1.2000 tarihi ile 5189 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği 2.7.2004 tarihleri arasında geçerli olmuştur.

Anayasa'nın 128. maddesinde, "Devletin, kamu iktisadî teşebbüsleri ve diğer kamu tüzelkişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği aslî ve sürekli görevler, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülür" denilmiştir.

406 sayılı Yasa'nın Ek 29. maddesinin 3.7.2005 tarih ve 5398 sayılı Kanun'la değişik birinci fıkrasında, "Türk Telekom hisselerinin devri sonucu kamu payının yüzde ellinin altına düşmesi durumunda; Türk Telekomda ek 22 nci maddenin (a) bendinin bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri uyarınca belirlenen asli ve sürekli görevlerde çalışmakta olanlar ile 22.1.1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tabi olarak kadrolu veya sözleşmeli personel statüsünde çalışanlar ve kapsam dışı personel, kamu görevlerinden yüzseksen gün aylıksız izinli sayılır. Bu personel belirtilen süre içinde Türk Telekomda çalışmaya devam eder ve hisse devir tarihinden nakli için Devlet Personel Başkanlığına bildirildikleri tarihe kadarki aylık ücret, harcırah, sağlık giderleri, cenaze giderleri ve ölüm yardımı ile diğer mali ve özlük hakları Türk Telekom tarafından karşılanır…" denilerek, yasakoyucu tarafından Türk Telekom'da 22.1.1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tabi olarak sözleşmeli personel statüsünde çalışanlar ile kapsam dışı personel, kamu personeli sayılmıştır.

Olayda, davalının hisse devir (14.11.2005) tarihinde davalı kurum nezdinde memur olarak çalışmakta iken, 406 sayılı Yasa'nın Ek-29. maddesi ile 4046 sayılı Yasa'nın 22. maddesine göre adı Devlet Personel Başkanlığı'na bildirilen ve sonrasında başka bir kamu kurumu emrine atanan davacı tarafından, maaş nakil ilmühaberinin yanlış olduğunun tespiti ile almaktan mahrum kaldığı ek ödenekler nedeni ile uğradığı zararın tazmini istemiyle; Ankara 2.İş Mahkemesi'ne dava açıldığı; Ankara 2. İş Mahkemesi'nin 09.04.2013 gün ve 2011/265 Esas, 2013/421 Karar sayılı kararı ile davanın görev nedeni ile reddine karar verdiği, kararın temyiz edilmeksizin kesinleştiği, davacının bu kez aynı istemle Ankara 10. İdare Mahkemesi'nde dava açtığı, davalı vekilinin görev itirazında bulunduğu, Ankara 10.İdare Mahkemesi'nin 08.11.2013 gün ve 2013/764 Esas sayılı kararı ile görev itirazının reddine karar verdiği, davacı vekilinin 2247 sayılı Kanun'un 10.maddesi uyarınca dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilmesini talep ettiği, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 29.01.2014 gün ve 2014/29442 sayılı

kararı ile olumlu görev uyuşmazlığı çıkarılmasına yer olmadığına karar verdiği, bunun üzerine Ankara 10. İdare Mahkemesi'nin 2247 sayılı kanunun 19. Maddesi koşullarına uygun olarak dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine karar verdiği anlaşılmaktadır.

Mahkememizce yapılan değerlendirme neticesinde;

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2. maddesinin değişik 1 numaralı bendinde:

"a) (Değişik: 8.6.2000-4577/5 md.) İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları,

c) (Değişik: 18.12.1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar" idari dava türleri olarak sayılmış olup; kural olarak, idari yargıda ancak Devlete ve kamu tüzel kişilerine karşı açılan davalara bakılabilir.

Buna göre, iptali istenilen işlemin tesis edildiği ve davanın açıldığı tarihte davalı mevkiinde kamu kuruluşu niteliği taşımayan Türk Telekomünikasyon A.Ş.'nin olması karşısında, idari yargı yetkisi kapsamında açılmış bir idari dava bulunduğundan söz etmek olanaksız olduğundan, uyuşmazlığın, özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Belirtilen nedenlerle, Ankara 10. İdare Mahkemesi'nin başvurusunun kabulü ile Ankara 2. İş Mahkemesi'nin görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 10. İdare Mahkemesi'nin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile, Ankara 2.İş Mahkemesi'nin 09.04.2013 gün ve 2011/265 Esas, 2013/421 Karar sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 14.7.2014 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR	Eyüp Sabri BAYDAR	Ali ÇOLAK	Nurdane TOPUZ

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali ÖĞÜŞ	Ayhan AKARSU	Mehmet AKBULUT

-